

36. Der er Haab i vort Bryst.

(Vort Haab.)

Chr. Barnekow.

Andantino. *mf* *p*

1. Der er Haab i vort Bryst; thi da Her - ren os slog, saa i

cresc. *p* *f*

Knæ for den stærke vi faldt, det et Rid - derslag var, og paa Kors - farer - tog gaavi

1-6. Sidste Vers.

frem mod vort Maal gennem alt. dag. *ff* *p*

2. Vi vil freim gennem Spot, gennem Nød, gennem Blod,
til vor Fremtids forjættede Land,
vi vil lande paa ny med en lykkelig Fod
hist paa Slesvigs velsignede Strand.
3. Vi har lyttet i Natten mod Øst og mod Vest
efter Fjed af en kommende Ven,
vi kun Hovslag fornam af den pilsnare Hest,
der bar Løgnen blandt Folkene hen.
4. Lad dem glemme os kun paa vor ensomme Vagt!
Lad dem vie til Døden os ind!
Ved den gryende Dag skal de se, hvilken Magt
der er lagt i det trofaste Sind.
5. Da vor Morgensang Sværdet skal synge mod Sky,
mens vor Fane sin Vinge slaar ud!
Den skal flyve med os imod Sejren paa ny
eller hjem gennem Døden til Gud!
6. Jal naar Dagen den gryr, da vær oppe, vort Haab,
og slaa ud dine Vinger til Strid,
og som Lærken syng ud over Fjendernes Raab:
Nu for Danmark er Foraarets Tid!
7. O! I Mænd, som har følt, at Gud Fader os slog,
og at Hjertet blev stort ved hans Slag,
værer med paa vort dejlige Korsfarertog,
ud til Slesvigs Befrielsesdag!

M. Rosing.